

פרשת כי תבוא תשע"ט - למה יהודים לא מפסיקים להודות?

1. **דברים כו:** והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה, ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלוקיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיך לשכן שמו שם ... **ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך ולביתך.**
- דברים כח:** ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול ה' אלוקיך... תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך **בשמחה ובטוב לבב מרב כל – רש"י:** בעוד שהיה לך כל טוב. **רמב"ם סוף הלכות לולב:** השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ... עבודה גדולה היא וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע ממנו, שנאמר: 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה'.
2. **אלשיך ריש פרשתנו:** החרדה אשר חרד הוא יתברך על מצות בכורים - שיחרד איש מביתו ומעירו וילך רגלי עם אשכול ענבים אחד ומן התאנים והרימונים **מעט מזער** ... וישם בטנא ועל כתף יישאנו ... ויתקבצו יחד כל בני עיר בחליל ומיני זמרה ... **ומה קול החרדה הזאת על שווי פחות מחצי דינר?**
- שולחן ערוך רבינו הזקן סימן מו:** מעשה שהיו מתים בכל יום מאה נפשות מישראל ולא ידעו על מה מתים, עד שחקר דוד המלך ברוח הקודש ותיקן מאה ברכות בכל יום ... וסמך לדבר שנאמר: 'ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך' - אל תקרי 'מה' אלא 'מאה'. ואלו הן: חמישים ושבע ברכות בשלוש תפלות שמונה עשרה [3X18 ועוד 3 פעמים ברכת "ולמלשינים" שהתווספה מאוחר יותר]. שתיים לפני קריאת שמע של ערבית ושלוש לאחריה [עם ברכת "יראו עינינו" שאיננה בנוסח שלנו]. בסעודת הלילה מברך שמונה ברכות: ענט", המוציא וארבע ברכות בברכהמ"ז, על כוס ברכת המזון מברך לפניו ולאחריה – בסך הכול שבעים. ברכת המפיל, ענט"י בשחר, אשר יצר ואלוקי נשמה – שבעים וארבע. חמש עשרה ברכות השחר עד הגומל חסדים טובים, שלוש ברכות התורה, שתיים של תפילין, אחת של ציצית וברוך שאמר וישתבח ושתים לפני קריאת שמע ואחת אחריה – הרי מאה.
- שמות ז, יט:** ויאמר ה' אל משה אמור אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים ... ויהיו דם – **תנחומא:** אמר ה' למשה, המים ששמרוך בשעה שהושלכת ליאור ועפר שהגן עליך כשהרגת את המצרי, אינו דין שילקו על ידך. **שמות רבה:** יש אדם שותה מהבאר ומשליך אבן לתוכה?!
3. **פרשתנו כו, ה:** וענית ואמרת לפני ה' אלוקיך: ארמי אובד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ... וירעו אותנו המצרים ויעננו ... ויוציאונו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה - **אלשיך:** ארמי אובד אבי - מי שגלגל גלות מצרים היה ארמי שהחליף את לאה ברחל שעל ידי כן נתגלגל בקנאתם למצרים, כי אם היה לוקח את רחל מיד היה נולד יוסף במקום ראובן וסרה קנאת אחיו.
- ליקוטי שיחות יד/40:** מצוות הביכורים לא הייתה הודאה רק על עצם נתינת הארץ, אלא גם ובעיקר עבור זה שבא אל הנחלה **בהתיישבות קבועה וזכה להביא פירות לה'.** לכן בכדי להזכיר גודל החסד הזה, מזכיר דוגמתם, חסדי המקום שנעשו לאבותינו בעת היותם במקום קבוע ובמקום שהוא לא זכו לשום טוב, ואדרבה, עמדו עלינו לכלותנו. וזהו שמזכיר דווקא את חסדי המקום אצל לבן הארמי ובארץ מצריים, משום שבשני המקומות הללו ישבו באופן קבוע ועדיין הייתה צפויה להם סכנת כליה ח"ו.
4. **שפת אמת דרוש לשבת הגדול תרנ"ג:** הארבעה שצריכים להודות הוא משום שהביא עליו הקב"ה אותו הסיבה שנחלה או נאסר ואחר כך עזרו הקב"ה כדי שיבין להכניע את עצמו ולהודות לו. כי באמת הקב"ה עושה חסד בכל עת אבל אין האדם מרגיש רק כשבאה לו איזה סיבה. ולכן כתיב 'יודו לה' חסדו' על זה הפרט, ו'נפלאותיו לבני אדם' הוא על הנפלאות שעושה בכל עת.
- אגרות הרבי מליובאוויטש יב/ער:** במענה על מכתבו בו כותב אשר כל משך ימי חייו לא ראה טוב ... כנראה שאינו מרגיש הסתירה במכתבו כי איש אשר בורא עולם הזמין לו בת גילו וברכם בילדים שיחיו לאורך ימים, יאמר שלא ראה טוב מימיו?! הרי הוא כפוי טובה במידה מבהילה ... מאות ואלפי בני אדם מתפללים בכל יום להתברך בפרי בטן והיו נותנים כל אשר להם בשביל בן יחיד או בת יחידה ... והוא אשר קבל ברכה זו, וכנראה מבלי תפלה יתירה על הדבר, אינו מכיר בעושר ואושר שבזה ... ובאתי לעורר שאפשר זהו טעם חלישות הבריאות והעדר הרחבה בפרנסה, כיון שאינו מכיר בברכת ה' בעניין יותר עיקרי משלימות הבריאות והפרנסה, והוא הברכה בבנים ובנות הולכים בדרך ה'... וכשיתחיל לעבוד ה' יתברך מתוך שמחה ... בוודאי תתווסף ברכת השי"ת גם בנוגע לבריאות ופרנסה.